

DISSERTATIO MEDICA
 INAUGURALIS
 DE
 VARIOLARUM
 INSITIONE:

QUAM,
 ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Auctoritate Dignissimi Vice-Cancellarii,
 GULIELMI LEECHMAN, S.S.T.P.P.

ET
 COLLEGII GLASG. PRAEFECTI;
 NEC NON
Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu,
Et Nobilissimae FACULTATIS MEDICAE Decreto;
 PRO GRADU DOCTORATUS,
 SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS,
 RITE AC LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit
 PATRICIUS RENNY, A. M. *Britannus,*
 AD DIEM VII AUGUSTI, HORA XI,
 LOCO SOLITO.

GLASGUAE:

IN AEDIBUS ACADEMICIS,
 EXCUDEBANT ROBERTUS ET ANDREAS FOULIS,
 ACADEMIAE TYPOGRAPHI,
 M.DCC.LXXI.

QUI alium sequitur, nihil invenit, imo nec quaerit.
Quid ergo? non ibo per priorum vestigia? ego vero
utar via veteri: sed si propiorem planioremque invene-
ro, hanc muniam. Qui ante nos ista moverunt, non do-
mini nostri, sed duces sunt. — Patet omnibus veritas,
nondum est occupata; multum ex illâ etiam futuris re-
lictum est.

SENEC. Epist. ad Lucil.

VIRO LITERIS MORUMQUE ELEGANTIA

ORNATISSIMO,

ALEXANDRO STEVENSON, M. D.

USUS, ET MEDICINAE INSTITUTIONUM

IN HACCE ACADEMIA PROFESSORI ILLUSTRISSIMO,

OB AMICITIAM ET BENEVOLENTIAM

IN SESE CONSPICUE DEMONSTRATAM;

NEC NON

VIRO EGREGIO

ROBERTO PERROT ARMIGERO

DE NEWPORT PAGNELL IN COMITATU

BUCKINGAMIENSI, ADFINITATIS ILLIUS ERGO, ET

AMICITIAE STABILIS AC DIUTURNAE,

QUAE SIBI CUM ILLO INTERCEDIT;

NEC

DOMINO JOANNI RENNY

PRAETORI DE FALKIRK

PATRUO SUO ADMODUM HONORANDO,

PROPTER CURAM VERE PATERNAM,

QUAM IN SESE LITERIS ET ARTIBUS BONIS

OLIM EXCOLENDO LUBENTISSIME

POSUIT,

HANCCE DISSERTATIONEM INAUGURALEM,

QUALISCUNQUE SIT, PARVULUM,

ANIMI HAUD INGRATI MONUMENTUM,

DICATAM ESSE VOLUIT

A U C T O R.

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
VARIOLARUM
INSITIONE.

INSITIO variolarum multo frequentius, quam olim, hodie concelebratur; cum vero, apud nostrates, nec ubique, nec semper, in usu sit, varii ejus successus enarratio a diversis medicis et chirurgis, candore suo verendis, juste et fideliter exacta, ad praejudicia illa removenda, quae apud vulgus adhuc invalescunt, praxeos hujusce tam benignae et salutaris progressui remoram objiciunt, utilitatemque, quae exinde in genus humanum proflueret, quam longissime arcent, magnopere profecto conferret. Quò vero nosmetipsi ad hanc rem provehendam nonnihil saltem contribuamus, haecce dissertatiuncula, qualiscunque sit, in lucem prodiit.

Primam inventi hujusce originem indagare, forsitan in difficili erit. * Pylarini enim et Timoni, medici Romani, qui ejus scientiam cum regia societate primum communicarunt, praxin hujusce modi ab aëvis longe remotis in Circassia jam invaluisse, sed magis uti pulchritudinem mulierum conservaret, quam uti periculum ex morbo naturali oriundum praecaveret, institutam fuisse, memoriae prodiderunt.

Usum variolas inferendi, summae fuisse † antiquitatis apud incolas Chinae, aliosque populos Orientis, ex aequo constat; modum inter illorum et nostrum quamvis equidem aliquid differentiae intercedat, hoc tamen illis in animo et votis assidue fuit, uti morbi speciem mitiorem inducerent, et stragem illam funestam ac miserandam, quam in hisce regionibus soli magis subiectis, dum grassatur epidemice, longe lateque edit, depellendam curarent.

Insitionis autem variolarum in Britanniam in-

* Phil. Transf. N° 339, and 347.

† Lettres de Missionnaires, Recueil XX.

vectio, * dominae ex familia in primis illustri nobilique prognatae, et non minus ingenii acumine singulari et morum elegantia, quam natalibus conspicuae, debetur. Filio ejus apud Constantinopolitanos curationem hancce auspicatissime perpeffo, in patriam reversa filiulam quoque, sexennium circiter natam, eandem subire voluit, quae quidem omnium prima fuit apud Anglos, quae artis hujusce novae fructum saluberrimum feliciter experta est. Epistolae jucundae et venustiores, ab hacce matrona illustrissima in lucem editae, clarum judicii sui limationis monumentum publice prostant.

Iis quoque suae laudes minime invidendae sunt, qui apud nos primi ad hancce artem excolendam animum appulerunt, et methodo medendi, quae illis optime cessit, honeste, ingenue, et sincere divulgata, in hacce regione medicinae olim ignota et obscura perlustranda, quantum in illis fuit, nobis praeluxerunt: ob merita igitur sua maxima, Maitlandi, Jurini, et Nettletonii nomina apud posterum etiam feros fama dignissima inclarescent.

* L. M. W. Montague.

Egregius ille vir, Kirkpatrick, naturae et morborum indagator sagacissimus, totum hoc quoque argumentum in analysi sua haud leviter percurrit; quod enim ad artem variolas inferendi pertineat, prout ipse tunc temporis feliciter exercebat, nihil fere omnino praetermisit; et, in casibus quibusdam adversis, perpaucis, inter medendum occurrentibus, aperte fideque notandis, exemplum illustrissimum aliis imitandum suffecit: tantus ingenui viri candor apud omnes innotuit!

Intra pauculos annos proxime elapsos, longius longiusque serpsit et progressa est ars haecce salutifera: pro certo vero Suttonianis solis debetur illa ratio, cum laborantes morbo infectio tractandi, tum variolas a corpore infecto in sanum transferendi, prae omnibus aliis eximia et laudanda, quae nunc ubique propemodum in usum revocatur, cuiusque effectus felicissimos experientia quotidiana magis magisque demonstrat.

Quam optime quoque de civibus suis meretur illustrissimus Baro Dimsdalius ob tractatum suum accuratissimum, De nova et exulta ratione

variolas inferendi, quam, publicae salutis promovendae generose studiosus, in lucem edidit. In hac vero, omnes disciplinae fontes tam plene referandos, et doctrinam exemplis aptis et idoneis ita illustrandam et confirmandam, curavit, uti nihil fere praeterea reliquum sit ab aliis auctoribus adjiciendum.

Ob hanc igitur causam, tentamen hocce nostrum limitibus angustioribus circumscribere visum est, et solummodo, ex magna casuum varietate, qui nobismetipsis inter medendum occurrerunt, et ab experimentis quibusdam, eo consilio uti luminis aliquod huic parti medicinae majus offunderetur institutis, indigitare:

I. Quinam praecipue modus inferendi variolas, et quale pus, in usum revocentur.

II. Naturam contagionis in universum, indolem vero praesertim inquinamenti variolosi, quantum per ingenii vires licuerit, in apertum proferre.

I. Modus autem aegros tractandi refrigeratarius, aetatis, sexus, vel temperiei nulla ratione habita, nequaquam absque discrimine semper adhibendus est; casus enim complures inter medendum occurrent, ubi ratio plane diversa necessaria fiet. In foeminis nempe hystericeis, quibus fibrae debiliores ac nimis laxae; et in viris quoque hypochondriacis, vitam sedentariam et otiosam degentibus. Sin hisce vires medicamentis evacuantibus subito convellas, inscitiam profecto turpissimam proderes, et scientiae prima elementa te ex toto ignorare demonstrares. Quidam tamen huiusmodi casus, memoria nostra, non defuerunt; ubi aeger, ante pustularum eruptionem, durante cathartici mercurialis operatione drastringa, miserandus abreptus est.

Allatis hoc exemplis probare facillimum foret, nisi metus esset, ne ex invidia in homines, qui, fatendum est, hanc artem quodammodo provexerunt, suboriri existimaretur. Sententia tamen illis Horatiana non male conveniet:

“Dum vitant vitia—in contraria currunt.”

Rationem igitur diversam in temperiei diversae hominibus prosequamur oportebit; nunc cardiaca, nunc evacuantia profunt. Optime ergo conscripsit Mortonius, dum de morbo naturali differeret: “Empyricum est, et medico indignum
“ videtur, in hoc morbo semper eandem calcare
“ viam, et alexipharmaca, emetica, venaesectio-
“ nes, &c. omnibus praescribere, cum indicatio-
“ nes diversae saepe sint et plane contrariae.” p. 34.

Variolis hyeme superiore per oppidum, Newport-Pagnet dictum, pagosque vicinos, epidemice grassantibus, occasiones complures, effectus varios, a modis diversis quibus aegri, praesertim inoculati, tractarentur exortos, notandi nobis adfuerunt. Nam ineunte hyeme, cum primum morbus naturalis semetipsum ostendere coepisset, ex plebe multos, praecipue juniores et infantes e medio sustulit; quocirca, uti, quantum fieri potuit, huic malo obsisteretur, pecunias incolae generosiores inter sese contulerunt, ad sumptus suppeditandos, quibus omnes pauperes, qui hancce curandi rationem subire vellent, inocularentur Cum

vero infitionis usus in hacce provincia non adeo frequens fuisset, conditionem oblatam multi cum fastidio respuerunt, nec incolumes evadere voluerunt, sed praejudiciis abrepti remedium, prout vile gratisque datum, pertinaciter recusarunt; etiam si morbus interea naturalis, e specie confluentium pessima, perniciem quotidie mortalibus multis inferret.

Ex octoginta autem pauperculis, quibus intra menses Decembrem et Januarium virus variolosum inferui, ne unus quidem morti succubuit; plures enim morbo elapsi, molestiarum expertes, auxilio nullo e medicina petito, nisi usitatis remediis praeparatoriis et catharticis, ad sanitatem ducti sunt.

Ante infitionem, nullo temporis spatio relicto quo aegri, per regimen idoneum ad eam fubeundam paratiores redderentur, pulvis vel pilula mercurio-antimonialis vespere post infitionem, et proximo mane salis cathartici dosi, exhibebantur; et haecce medicamentorum series per septimanae de-

cursum, ante pustularum eruptionem, diebus alternis iterata fuit, omni victu animali et liquoribus fermentatis interea rigide interdictis.

In hominibus tractandis, qui medicamentis mercurialibus minus affueti, sub initium, portiunculam minusculam, quatuor aut quinque granorum adhibere necessarium fuit; siquidem operarii robustiores dosin octo granorum, absque periculo hypercatharsecos, sustinere non valuerunt.

Febris eruptionem concomitantis indicia, die septimo, octavo, nonove post insitionem peractam, raro violenta aut valde inflammatoria sese manifestarunt; et brevi, pustulis erumpentibus, ex toto evanuerunt.

In hominibus sanis et robustioribus, ita plerumque sese res habebat. Sed in minus firmis et imbecillioribus longe aliter eveniebat. Tales enim difficilius incolumes evaserunt; nam ad diem decimum undecimumve, signis febris eruptionem comitantis nusquam apparentibus, cephalalgiiis, nausea frequenti, lumbagine, et aliis affectibus

nervosis laborarunt: haecce mala per spatium quatuor aut quinque dierum, cum exacerbatione febrili vespere, quae mane recentem pustularum sobolem edidit, etiamnum tenuerunt, ad diem usque decimum quartum, cum omnes pustulae jam erupissent. Casus vero hujusemodi rarius occurrerunt.

Homines habitudine corporis obesi, praepingues, aut colore nigricantes, etsi regimen accuratius summa cum cautela praemissum fuisset, majore pustularum copia semper onerati fuerunt, et eorundem quoque fauces, studio suppurationis interea procedente, gravius affectae. In gulam deglutitione perdifficili laborantium introspicienti nunquam pustulas variolosas fauces obsidentes, sed solummodo tonsillarum velique penduli palati inflammationem graviolem videre contigit, quae alvo pulvere antimoniali cathartico bis terve leniter ducta semper levata fuit, ita uti in posterum deglutitio libera et expedita maneret. Medicamenti hujusce effectus optimos et salutes, cum in morbo naturali, tum in insitivo, quos ab aliis catharticis quibuslibet alvum fortiter ducen-

tibus frustra quaeras, laudibus suis fatis exornare nequeo.

Occasione oblata, qua varios effectus explorarem, ex modis diversis, sive novis sive antiquis, quibus variolae inferuntur, oriundos; quosdam pure recenti fluido in puncturam minimam ingesto, alios vero filo pure imbuto, in minus longiusve temporis spatium conservato, inficiendos curavi.—Exitus huc rediit: pus recens et fluidum in contagio impertiendo votis assidue respondebat; nonnunquam vero filum, praesertim tempore longinquiore conservatum, spes nostras longe fefellit. Symptomatum autem discrepantia, in hominibus temperie consimilibus, sive curationem recentiore sive antiquiore subiissent, omnino nulla notata fuit.

Rationem inter novam et antiquam hoc maxime interest; nempe, quod, in illa, nulla fere suppuratio; in hac vero, brachiorum exulceratio, cum multo pure depluente, semper adest. Sicuti igitur huncce humorum effluxum promovere conveniat, quo temperies et habitudo corporis.

emendetur, infitio fili subsidio potior, aliisque modis anteferenda.

Fila diversarum aetatum ex pure varioloso, ab unius diei spatio, ad mensium novem usque decursum, intincta, diversis adhibui; et rarius evenit, quin morbum specie blandiorem impertirer: hoc semper animadverso, quo recentius pus variolosum esset, eo certiores effectus, et vice versa, praestitisse.

Quo certior fierem, quamdiu filum contagionem efficacem in sese reservaret, mense Decembris, matronam et prolem utramque, filo pure varioloso ante sexennium imbuto, quod adhuc nitidum et elasticum in brachiis utrisque demersum, et emplastro tenace retentum est, inficere conatus sum.

Biduo interposito, matris filiaeque natu majoris brachia inflammatione leviuscula correpta paucis diebus sanescunt, nec ulla deinceps contagii signa commonstrarunt: denique, decem diebus exactis, pure recenti fluido in usum denuo re-

vocato, curationem eandem iterum subierunt; die septimo ab insitione posteriore, aegrotare coeperunt, et tandem e morbo sospites evaserunt. Infantulus vero, nondum lacte depulsus, infectionis signa in brachio sinistro gerebat, oris incisurae dilatatis, inflammatis, et ichorem tenuem profundentibus; inflammatio, die ab insitione sexto, in nummi coronati latitudinem ferpebat; et die nono, symptomata febrilia, cum efflorescentia erysipelatosa, vultu papulis parvulis interstincto, sese patefecerunt.

Cathartico leniore ex manna propinato, postridie papulis una cum febre vanescentibus, et brachio brevi sanato, rem totam jam in vado esse creditum: ast, proh dolor! diebus quatuordecim vix dum emensis, variolis e genere confluentium pessimo correptus, quae tunc temporis, sponte naturae, per oppidum grassabantur, die ab incursum morbi septimo, remediis omnibus incassum tentatis, infans fato concessit.

Unde patescit, materiem purulentam, etiam si viribus ad variolas in hocce casu procreandas non

fatis instructa fuisset, ulcerationem tamen in cute infantuli tenella provocasse, et symptomata febrilia, quae die nono, una cum efflorescentia erysipelatosae papulisque in vultu conspectis, sese prodidere, concitasse; sanguinem vero per massam universam non ita penitus exinde depuratum fuisse, ut contagii futuri periculum in perpetuum anteverti potuerit.

Hanc rem uti certiore facerem, et gradus virium puris variolosi diverso sub variis morbi stadiis, apertius dignoscerem, periclitationes plures, ex primo ichoris lymphatici in brachiorum incisuris ante eruptionem exortu, usque ad plenam pustularum maturitatem et desiccationem, instituendas mecum decrevi. Documentis comperit, cum ichorem ante febrim eruptionis comitem, tum pus bene maturatum ex pustulis depromptum, ad morbum generandum ex aequo valuisse; curis impensis, uti utrumque sub statu liquido et recenti semper adhibeas: hoc enim rite observato, pustularum eruptio, prout aegrotantis regimen et temperies habetur, majus minusve copiosa deveniet. Omnia vero, pure post morbi cri-

fin adhibito, pustulis in vultu jam deficcatis et deciduis, etsi pus satis copiosum, ex brachiis exulceratis, adhuc proflueret, longe aliter sese habuerunt.

Binis puellis, praeparatione rite praemissa, annos quatuordecim quindecimve natis, queis habitus corporis tenuis et gracilior, mense Decembri, variolas, pure recenti et fluido ex virginis brachio, die post crisin tertio, in usum assumpto, pustulis variolosis per ora jam flaccidis et decidentibus in utrisque brachiis inserui.

Compluribus distento negotiis, in septimanas usque duas, eas invivendi defuit occasio: brachia vero natu minoris, uti ipsae narrarunt, indiciis morbi nullis exortis, brevi sanata fuerunt; alterius autem brachia multum prurierunt; sinistrum ichorem tenuem effudit, et, cum viderem, eschara scabie coopertum fuit; die ab insitione nono, febricula et cephalalgia ingruerunt, postridie vero febris, absque ulla papularum eruptione, prorsus evanuit.

Puella natu minor eandem denuo tractationem

subiit, tempore consueto aegrotare coepit; pustulae viginti circiter eruperunt: altera vero brachiorum exulcerationi confisa, septimanis tribus elapsis, morbo naturali correpta fuit, et, deglutitione multum impedita, cum difficultate non minima convaluit.

Puerulus unus et puellae tres, ex quibus nemo infra quinquennium aut ultra duodecim annorum spatium aetate processerat, pure post morbi crisin in usum advocato, insitionis operationem subierunt; cum vero, decem diebus transactis, nulla variolarum signa, nisi brachiorum inflammatio leviuscula, et ichoris tenuioris exsudatio sese monstrarent, omnibus, ab integro, pure bono et recenti contactis morbus feliciter exiit, nec singulis pustulae variolosae centum et viginti numerum excefferunt.

At vero senior ovium pastor, annos quinquaginta octo natus, ex eodem quoque pure in filo conservato periclitationem insitionis fecit; a die primo, brachia inflammata, cum ichore tenui depluente, purigine multa tentata sunt. Die post in-

sitionem peractam octavo, vertigine, nausea, vomituque laboravit; noctu febricitavit; et papulae octo novemve per collum humerosque mane conspectae, postridie, absque suppuratione, prorsus evanuerunt. Hebdomada peracta, pure recenti adhibito, insitionis operam, effectu nullo subsequente, denuo passus, adhuc usque sanus et viribus integer vivit valetque.

Colonus habitu ac temperamento corporeo sanus, ex eodem pure insitionem perpeffus est; et, licet ex brachiis, a die quarto jam inflammatis, ichor stillicidio proflueret, nulla alia morbi symptomata postea sese cernenda praebuerunt; septimo vero die, colonus, brachiis persanatis, haud compos voti factus, periclitationem iterum subire noluit.

Ab exemplis omnibus hisce collatis patescit, in operatione puris post morbi crisin assumpti, quippe ad variolas concitandas parum validi ac potentis, pustulis jam desiccatis, fiduciam ex tuto vix collocandam. Liquet enim, etiamsi ex incisuris brachiorum pus adhuc fatis copiosum superfit, et

puri ante crisin educto non ita diffimile videatur, haud tamen adeo particulis variolosis esse refer-
tum, ut alicui morbum impertiatur; quoniam san-
guis in hoc morbi stadio sic immutatur, uti pus
inter brachiorum et ulceris communis non mul-
tum discriminis intercedat.

Hic autem, secundo, liceat, prout virium no-
strarum imbecillitas sufferre valeat, in naturam
contagionis, ex universo, paucis inquirere; prae-
sertim inquinamenti variolosi originem indagare.

II. Cum miasmata contagiosa, quorum inter-
ventu morbi pestiferi ab aliis ad alia corpora mu-
tuo communicantur, sint adeo subtilia et minuta,
uti omnem sensuum nostrorum aciem longe sub-
terfugiant; cumque intellectus humani imbecilli-
tas in intimam eorum naturam et essentiam pe-
netrare non valeat, ideo perceptiones eorum, uti
primario subsistentium, certae ac definitae, men-
tis acumine comprehendere nequeunt. Horum igitur
indoles et qualitates, ex effectuum diversorum
in corpora animalia particulis contagiosis in-
fecta, contemplatione perattenta petendae.

Cum aër medium habeatur commune, quo particulae pestiferae ad corpora quaevis facillime et proxime sese admoveant; non tantum per meatus respirationis in pulmones, sed etiam per vasa inhalantia, quae anatome hodierna plenius illustravit, in universam cutis superficiem penetrare queant: unde veritas sententiae Hippocraticae, quod “ Corpus universum sit expirans et inspirans,” a viro celeberrimo Kaau *, multis experimentis satis superque confirmatur.

Serpet igitur contagium, respectu ad aëris constitutionem et temperiem quadantenus habito, sub diversis anni tempestatibus, prout morbo cuiusvis pestifero plus minusve faventibus. Hoc evidenter patet ab exemplo regionum quarundam orientalium, ubi pestis quotannis recrudescebat, praesertim aëris calore et humiditate dominantibus, morborum putrescentium causis primariis.

Cl. Mead in tractatu suo DE PESTE recte observavit, aërem calidum, quam frigidum, ad contagionem vulgandam, multo esse proclivior.

* Perspiratio dict. Hippocr. passim.

quod a nemine in ambiguum revocari potest, qui secum reputaverit, quanto magis effluvia omnigena in aëris statu calido, quam in contrario, nempe frigido, dispergantur.

Praeterea contagium, si status aëris stagnans et humidus calori magno sit adjunctus, multo longius latiusque diffluet. Status aëris inquinatus, procul dubio, depostulatur, uti particulae contagiosae pleno vigore vires suas exerceant. Alioquin, haud facile concipi potuerit, qua tandem ratione pestilentia, cum semel regionem locumve quemlibet invaserit, nisi incolis prius deletis, unquam cessaret; quod facile explicandum, si ponatur, aëris indolem et qualitates, contagione per hanc aëris mutationem salutarem jam expugnata et subacta, in melius emendatas, et salubriores redditas esse.

Ita profecto febris carcerum et navium putrida maligna, quasi pestilentiae species mitior et benignior reputanda est, ex turbis hominum in aëre clauso humidoque nimis coarctatis originem ducens: at experientia nuperrima docemur, machi-

nas pneumáticas, talibus in locis, aërem nocivum et inquinatum exhaustiundo, et puriorem inspi- rando, morbum huncce minus frequentem red- didisse. Ubi vero contagio diuturnius invaluit, et aliquamdiu saevitiam suam exercuit, alia in auxi- lium advocanda, quibus vis ejus refraenetur, mor- busque depellatur, cum ventilatio sola consiliis nostris minus accommodate respondeat. Hoc compertum ex multis experimentis in classe re- gia, bello novissimo captis, dum haecce contagio in navibus bellicis compluribus saepius erupit ; praesertim, ineunte anno 1757, in nave secundae magnitudinis, CANTABRIGIA nuncupata, in qua chirurgi munere, in me collato, perfungi contigit. Nam sex intra septimanas, homines trecenti, to- tius fere complementi dimidium, hac febre pesti- lenti plus minusve laborarunt ; ac tametsi conta- gio paucis lethalis evaderet, multis tamen frustra tentatis, etiam Plymuthi, post navis appulsum in- crebuit ; donec, suffumigatione antiseptica in nau- stathmo peracta, navis in statum pristinum purum ac salutarem restituta est.

Inquinamentum quoque variolosum ab iisdem

plagis orientalibus originem sibi deducens, cujus primam notitiam et historiam medici Arabici*, Rhazes et Avicenna, nobis transmiserunt, prout sui generis pestilentia reputari debet. Nec credere fas est, hunc morbum, ante adventum Saracenorum in Hispaniam, in Europa cognitum fuisse. Postea, saeculo duodecimo, cum expeditiones sacrae crucis signo munitae, viam in illas regiones sibi aperuissent, et redeuntes variolarum contagium, antea ignotum, secum reportassent; inventum, quibusdam locis ac temporibus, tantum mortalium, quantum pestis ipsa, perdidit ac devastavit.

Quando contagium variolosum homini communicatur, genus primario nervosum afficere videtur; quod ex prostratione virium subitanea, vertigine, cephalalgia, affectibus spasmodicis, caeterisque, planius evincitur. Haec enim symptomata, saepe per dies aliquot, ante febrem eruptionis aetiam, arteriarum pulsu adhuc placido et ordinato, commotione nulla in sanguine excitata, conspicua fiunt, adeo uti videretur, impetum

* Le Clerc, hist. de la medicine.

morbi primum in genus nervosum factum fuisse, ac deinceps sanguini communicatum.

Contagio cuti quoque externae per insitionem jam nunc admoto, etiamsi sanguini statim communicari credas, affectus tamen generis nervosi prima symptomata fiunt. Hanc rem confirmant dolores vagi et erratici, ab artubus superioribus in inferiores celerrime demigrantes, et thoracem aliquando sicuti concussu electrico transfigentes. Huc quoque faciunt stupor et vertigo, et vicissim hilaritas et alacritas summa, in hominibus quibusdam, die post insitionem peractam primo aut secundo, conspicua. Casum hujusmodi satis memorabilem nobis videre contigit, in V. D. ministro dignissimo, qui morum sanctitate doctrinam ornavit; studiis vero totus incumbens, et vitam sedentariam degens, interdum morbis hypochondriacis obnoxius fuit. Matutinis horis post insitionem exactam proximis, ad eum accessi, valde hilarescentem offendi, et multa de multis, summa cum volubilitate loquentem, praeter ipsius consuetudinem; cum alioquin natura sedatus ac gravitate decora severus esset; oculis interea scintil-

lantibus, et fulgore tremulo micantibus, sicut in iis qui lautius epotarunt; pulsus vero omnino placidus et ordinatus erat.

Cum natura miasmatum variolosorum specifica, perinde atque liquidi nervosi, haecenus ignota sit, operandi rationem modumque vix aut ne vix explicare valemus; sed ex observatione phaenomenon accuratiore, et effectuum eorundem cum venenis aliis animalibus una collatorum, conjecturas quasdam ratiociniis innixas, ex analogia petendas, deducere licebit. Ita venena quaedam animalia adeo lethifera sunt, uti momento fere temporis interimant; ex. gr. morsus colubri * crepitaculum in cauda gerentis, exitium puncto temporis infert; in Africa, et in India Orientali, viperæ quaedam occurrunt, aequæ lethales, etsi mortem non tam cito properare consueverunt.

Functionum omnium vitalium cessatio repentina, prout omnia phaenomena commonstrant, veneni viribus in systema nervosum agentibus, absque intercessione sanguinis intermedia, promo-

vetur. Cl. Mead experimentis compluribus evicit, nullam, ab hocce veneno viperino, in sanguine recens emisso factam esse commutationem; nec tamen ejus indolem naturamque peculiarem, etsi multa pericula fecisset, indagare potuit; nulla effervescentia ex acidorum vel alcalinorum affusionibus exorta. Liquidum tamen hocce venenatum, quod vulneribus affusum adeo lethale deprehenditur absque ullo incommodo deglutiri potest; prout ab exemplis, a viro clarissimo, * Francisco Rhedi, prolatis elucet, ubi viperarum prefator quidam omnem liquorem viperae maximae et iratissimae gingivis expressum, et simul omnem spumam salivamque ejusdem in ore latentem, vino dilutam, illaesus exhausit: hocce venenum simili quoque cum successu animalibus ingerebatur; argumento sane fortissimo, dirissimos ejusdem effectus haud ex eo quod in sanguinis massam devehatur unice concitari. Tela illa † Bantamensium lethalia, quae ex levi vulnere inflicto mortem indubitata adferunt, in vino aut alio liquore per dies complures immersa, nullam ma-

* Obs. de Viperis, p. 14 & 18.

† Van Swieten Commentar. tom. I.

lignitatem liquido, in quo tamdiu latuere, conciliant.

Dum exercitum Cato per deferta Lybiae aridissima duceret, milites sitientes, de fonte qui serpentibus innumeris scatebat bibere non ausos, dux ille sapientissimus, ut audacter biberent, ita cohortatus est :

‘——vana specie conterrita laethi,
 ‘Ne dubita, miles, tutos haurire liquores.
 ‘Noxia serpentum est admisto sanguine pestis ;
 ‘Morfu virus habent, et fatum dente minantur :
 ‘Pocula mortecarent. Dixit, dubiumque venenum
 ‘Haufit ; et in tota Lybies fons unus arena
 ‘Ille fuit, de quo primus sibi posceret undam.”

LUCAN. Pharsal. lib. IX.

Hic loci a consiliis nostris haud alienum esset, quaedam etiam de contagione venerea proponere ; cum caetera venena, de quibus tractatum, in hocce perquam referat, quod, per insitionem alicui communicata, non ex eo, ad instar inquinamenti variolosi, remollefcit, sed multo acrius exasperatur.

Mackenzius enim, vir ingenii dotibus eximius, et imprimis honestus, qui, artem obstetriciam Londini docendo, magnam sibi famam acquisivit, nobis retulit, se casus hujuscemodi complures, inter obstetrices, novisse, quae parturientibus, lue venerea infectis, opem tulissent. Talium enim partes affectas contrectando, digito vel leviusculè excoriato, tactus infelicissimi poenas luebant. Occiduo enim, digitus dolore et inflammatione correptus, ad brachium et axillam usque cito serpentinibus, maximam suspicionem intulit, ne et ipsae veneno venereo afficerentur; quae quidem signis Luis pathognomicis, brevi insequentibus, apertissime confirmata est.

Siquando obstetrices, aetate provectiores, aut temperie peiores, in hocce infortunium incidissent, omnibus remediis antisyphilicis, a medicis et chirurgis peritissimis, incassum tentatis, plerumque fato concesserunt: juniores vero, et temperie magis sana gaudentes facilius ad sanitatem perductae fuerunt.

Casum etiam hujuscemodi fatis memorabilem,

qui, bello superiore flagrante, occurrebat, auctoritate certissima suffultum, enarrare liceat. Chirurgus navis bellicae, cui nomen ARETHUSA, cum bubonem venereum captivi cujusdam Gallici curaret, inter incidendum, et pus educendum, digitum sinistrae indicem, mucrone specilli acuto, forte punctura leviuscula distrinxit. Digitus, intra septimanam, doloribus affici, tumescere, et inflammari coepit. Cum vero specilli puncturam in memoriam revocaret, contagionis susceptae principiis obstare strenue conatus est; sed frustra, licet operam sedulam enixe navaret. Nam tumor et inflammatio singulis diebus ingravescebant, et totum brachium ad axillam usque, doloribus acerrimis una concomitantibus, occupaverant; unde mala pessima pertimescenda fuerunt. Brachium enim ita tumefactum erat, uti femoris humani magnitudinem adaequaret; et, indicibus gangraenae incipientis in manu affecta conspicuis, inita esset, de membro amputando, consultatio. Attamen scarificatione et fomentis antiseptics in subsidium advocatis, brachium auspicio conservatum est. At vero sanatio, propter abscessus complures, inter musculorum interstitia formatos, diutius pro-

tracta fuit.—Hic autem usu digiti indicis contracti ex toto privatus, ad damnum interea compensandum, stipendio annuo honorario ex Aerario Chatamii potitur.

Sed, priusquam brachii curatio absolveretur, symptomata veneni venerei pathognomica, per corpus universon, sese monstrarunt; qualia, maculae latae, pustulae scabiosae, tubercula callosa, et caetera; quaeque mercurialium usum longiorem prius depostularunt, quam effectibus perniciosis infitionis huiusce involuntariae liberari potuerit.

Ex his aliisque multis exemplis constat, talia in rerum natura venena animalia subesse, quae, quamvis innoxie deglutiri possint, vulneribus tamen, aut nervorum extremis, in leviuscula cutis excoriatione admota, nervorum facultatibus statim sublati, et omnibus functionibus vitalibus simul et semel praefocatis, symptomata horrenda, immo mortem certam et subitaneam concitarent. Sed de hisce fatis: nunc ad inceptum redeamus.

Mirum sane, quam pauxilla puris variolosi par-

ticula cuticulae inferta morbum inducat; nec experimentis constat, an revera copia puris major minorve diversos effectus edat. Inter homines enim complures, ejusdem generis pure simul contactos, et sub eodem victus regimine versatos, cum in pustularum numero, tum etiam in symptomatum violentia, permultum discriminis interest; quod quidem ex quantitate puris variolosi inserti majore aut minore fatis explicari nequit; sed a temperie dissimili, et a pabuli inquilini copia diversa pendebit.

Compertum etiam usu, periculum nullum ex accumulatione contagionis in variolis inferendis adesse. Complures enim novimus, qui, die primo, secundo, tertiove, post infectionem absolutam, in morbum naturalem inciderunt. Eorum vero brachia, pus etsi variolosum, fluidum recensque, vulnusculis immixtum fuisset, infectionis signa nunquam monstrarunt: omnes enim e morbo incolumes evaserunt.

Capitis damnati, quibus, in carcere, Maitlandus, periculi faciendi gratia, pus variolosum, in

brachiis et cruribus utrisque, per incisuras altiores, inferuit *, die post perfectam infitionis operam tertio, puris copia recenti, absque ullo effectu notabili, denuo contacti sunt. Unde patet, puris inferti copiam majorem minoremve nullius esse momenti; pustularum vero numerum, symptomatumque vires, ab aegrorum regimine, ac pabuli inquilini copia in singulis diversa, pependisse.

Commodum ergo praecipuum, ex variolis inferendis percipiendum, in hoc maxime consistere videtur, quod extrinsecus communicatur contagium; quibus rationibus, morbi species longe mitissima plerumque concitatur. Nam, licet in hominibus quibusdam, obesis admodum et cacochymicis, symptomata quaedam anomala, qualia, erysipelas, et caetera, quandoque cernenda deveniant; casus tamen hujuscemodi rarius occurrunt, et, si apta medela tractentur, rarissime vel nunquam periculosi fiunt.

Hoc porro discrimen, inter contagium variolosum externe communicatum, et venenum aliud

* Maitland's Account, anno 1722.

quodvis animale, caracteristicum insigne constituit: hoc enim intus receptum innocue et leniter agit; vulnuscule vero leviori extrinsecus immissum, mala deploranda concitare consuevit. Illud, e contrario, intus admissum, maxime depopulatur; per insitionem tamen extrinsecus admotum, lenius ac mitius evadit.

F I N I S.

